

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 3 februari 2005 av Isabel Clara Centeno Mediavilla m.fl.

(Mål T-58/05)

(2005/C 93/70)

(Rättegångsspråk: franska)

Isabel Clara Centeno Mediavilla, Sevilla (Spanien), och 16 andra personer har den 3 februari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Georges Vandersanden, Laure Levi och Aurore Finchelstein.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara den placering i lönegrad som gjorts beträffande sökandena i beslutet om deras rekrytering, eftersom denna placering har gjorts på grundval av artikel 12.3 i bilaga XIII i de nya tjänsteföreskrifterna,
- som en följd härav återupprätta sökandenas karriärer (inklusive värdering av deras erfarenhet i den således korrigerade lönegraden, deras rätt till befordran och deras pensionsrättigheter), från den lönegrad som de borde ha placerats i på grundval om det meddelande om uttagningsprov som låg till grund för att de togs upp på reservlistan för anställning, eller till den lönegrad som angavs i detta meddelande om uttagningsprov, eller, i enlighet med dess motsvarighet enligt klassificeringen enligt de nya tjänsteföreskrifterna (och lämplig löneklass i enlighet med de regler som var tillämpliga före den 1 maj 2004), från datumet för beslutet om deras rekrytering,
- tillerkänna sökandena dröjsmålsränta på grundval av den räntesats som Europeiska centralbanken har fastställt på samtliga de belopp som motsvarar skillnaden mellan den grundlön som motsvarar den klassificering som finns i rekryteringsbeslutet och den klassificering som de borde ha haft rätt till fram till det datum då beslut fattas om deras placering i korrekt lönegrad,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena deltog i uttagningsprov för anställning som tjänstemän inom kommissionen och placerades på reservlistan för anställning före den 1 maj 2004 då rådets förordning (EG, Euratom) nr 723/2004 av den 22 mars 2004 om ändring av tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (!) trädde i kraft. Den faktiska utnämningen av

sökandena skedde efter den 1 maj 2004 och placering i lönegrad och löneklass skedde i enlighet med den nya förordningens övergångsbestämmelser, vilka återfinns i artikel 12 i bilaga XIII. Sökandena påpekar att de därför har placerats i en lönegrad som är lägre än den som angavs i meddelandet om uttagningsprov och att de nya lönegrader som de har placerats i för övrigt inte motsvarar de äldre lönegraderna i kategorierna A eller B för vilka de rekryterades.

Sökandena gör till stöd för sin ansökan i första hand gällande att artikel 12 i bilaga XIII är rättsstridig. Sökandena anser att likabehandlingsprincipen och icke-diskrimineringsprincipen åsidosätts genom artikel 12 i bilaga XIII i de nya tjänsteföreskrifterna, genom att godkända kandidater från ett och samma uttagningsprov behandlades olika vad beträffar placeringen av dem i lönegrad, beroende på om de rekryterats före den 1 maj 2004 eller därefter.

De gör bland annat gällande att artikel 12 i bilaga XIII strider mot artikel 31 i de nya tjänsteföreskrifterna. Enligt sökandena skall en rekryterad tjänsteman enligt artikel 31 placeras i den lönegrad som anges i det uttagningsprov som han har deltagit i. Den lönegrad som sökandena placerades i när de anställdes skiljer sig emellertid från den lönegrad som angavs i meddelandet om uttagningsprov.

Sökandena åberopar också att artikel 12 i bilaga XIII strider mot artikel 5 i de nya tjänsteföreskrifterna, likabehandlingsprincipen, icke-diskrimineringsprincipen och principen om motsvarighet mellan tjänsten och lönegraden. De gör gällande att deras tjänst inte har omklassificerats i förhållande till karaktären av och nivån på de arbetsuppgifter för varje standardtjänst, och att sökandena, i strid med artikel 5.5 i de nya tjänsteföreskrifterna, inte har underställts samma villkor för rekrytering och karriärutveckling som kandidater som har godkänts i samma uttagningsprov och som har utnämnts före den 1 maj 2004.

De åberopar också att artikel 12 i bilaga XIII strider mot rätts-säkerhetsprincipen och principen om icke-retroaktivitet, de rättigheter som sökandena har uppnått och deras berättigade förväntningar. Enligt sökandena uppstod deras rättigheter avseende placering i lönegrad från den tidpunkt då de upptogs på reservlistan för rekrytering och det är på grundval av denna information som de kan vara försäkrade om att de, för det fall de utnämns, kommer att placeras i den lönegrad som anges i meddelandet om uttagningsprov.

Sökandena har vidare åberopat att personalkommittén, i strid med artikel 10 i de nya tjänsteföreskrifterna, inte konsulterades en andra gång, när kommissionen ändrade sitt ursprungliga förslag till ändring av tjänsteföreskrifterna och införde den text vars laglighet är ifrågasatt.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena även att principen om god förvaltning, omsorgsplikten, öppenhetsprincipen, principen om berättigade förväntningar, principen om god tro, lika-behandlingsprincipen, icke-diskrimineringsprincipen och principen om motsvarighet mellan tjänst och lönegrad har åsidosatts.

(¹) EUT L 124, s. 1

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 2 februari 2005 av Union française de l'express (UFEX) med flera

(Mål T-60/05)

(2005/C 93/71)

(Rättegångsspråk: franska)

Union française de l'express (UFEX), Roissy Charles de Gaulle (Frankrike), DHL International SA, Roissy Charles de Gaulle (Frankrike), Federal Express International (Frankrike) SNC, Gennevilliers (Frankrike) och CRIE, Asnières (Frankrike), har den 2 februari 2005 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Mes Eric Morgan de Rivery och Jaques Derenne.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara kommissionens beslut SG-Kansli (2004) D/205294 av den 19 november 2004,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Föreliggande ansökan har till syfte en ogiltigförklaring av beslutet att avslå klagomålet, inlämnat av UFEX, kallade SFEI, i december 1990 mot la Poste i vilket korsvisa subventioner påstås utgöra väsentligt missbruk av dominerade ställning till fördel för Société française de messagerie internationale (SFMI). Detta beslut följer av en ansökan om återupptagande av förfarandet inför kommissionen efter det att gemenskapsdomstolen ogiltigförklarat kommissionens beslut av den 30 december 1994, genom vilket det ursprungliga klagomålet avslogs. (¹)

Den huvudsakliga frågan i förevarande mål är fortfarande densamma som den som utgjorde föremål för domarna i de ovannämnda målen från domstolen och förstainstansrätten, det vill säga frågan huruvida svarande iakttagit sina skyldigheter

inom ramen för undersökning av klagomålet. De sökande hävdar att det ifrågasatta beslutet, varigenom klagomålet avslås på den grunden att det saknar gemenskapsintresse, innebär ett åsidosättande av rättsreglerna avseende bedömningen av gemenskapsintresset och att det är motsägelsefullt vad gäller motiveringen samt att kommissionen gjort sig skyldig till flera felaktiga rättstillämpningar däri, vad gäller avvisandet av den del av klagomålet som baserar sig på artiklarna 86 EG, 82 EG, 3g EG samt 10 EG.

Sökandena gör i praktiken gällande att kommissionen gjort en oriktig bedömning av omständigheter som nödvändigtvis ingår i definitionen av ett gemenskapsintresse eftersom den, för att kunna motivera sin slutsats om bristande gemenskapsintresse, måste bedöma hur allvarliga de påstådda överträdelserna är och hur länge de har pågått. Följaktligen räcker det inte med att fastställa huruvida de konkurrenshämmande effekterna fortsätter och, vid frånvaron av sådana, att det inte finns något gemenskapsintresse för fortsatt prövning utav klagomålet.

Vad angår överträdelsens varaktighet kritiserar sökandena den omständigheten att kommissionen endast nöjt sig med att kontrollera beständigheten av effekterna av de påstådda överträdelserna (utveckling av marknadsandelar, lämnande av marknaden, prisefterfrågans känslighet, frånvaro av beständiga effekter i fråga om pris, etc.), utan att beakta den huvudsakliga effekten, som är av strukturell natur, nämligen att SFMI-Chronopost placerats i en ledarposition på marknaden som företaget bibehållit.

Vad angår motiveringen bör det påpekas att kommissionen i det ifrågasatta beslutet å ena sidan menar sig vara fullständigt kapabla att kontrollera kostnadstäckningen hos la Poste vilket skulle representera, med hänsyn till såväl artikel 82 EG som artikel 87 EG, den enda möjligheten att räkna ut att det förekommer korsvisa subventioner och, å andra sidan, att orsaken till att den inte har kontrollerat kostnadstäckningen hos la Poste i ljuset av artikel 82 EG, är att detta skulle innebära en upprepning av det arbete som kommissionen själv måste utföra för den del av klagomålet som gäller statligt stöd.

De sökande motsätter sig också kommissionens påstående att de fördelar som beviljats Chronopost, vad gäller tullklarering och porto, utgör åtgärder från franska staten inom ramen för dess maktutövning och inte omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna i artiklarna 82 EG och 86 EG.

(¹) Målen C-119/97 P, UFEX m.fl. mot kommissionen (REG 1999, s. I-1341), och T-77/95, REV UFEX m.fl. mot kommissionen (REG 2000, s. I-2167)